

Arrest

nr. 232 583 van 13 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 oktober 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 5 november 2019 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 december 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat M. SAMPERMANS en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een sjiitische Hazara te zijn, afkomstig uit Shina Alaudani, district Nawur, provincie Ghazni in Afghanistan. U zou daar blijven wonen tot u in ongeveer 1379 (2000-2001 volgens de Gregoriaanse kalender) met uw familie naar Pakistan verhuisde. U zou er drie à vier jaar wonen in Parachinar, vlakbij de grens met Afghanistan. Toen u achttien jaar oud was keerde u terug naar Afghanistan en woonde u even in Kalay Shauda, vlakbij de stad Ghazni. U zou later

alleen verhuizen naar Sharaki, eveneens vlakbij de stad Ghazni, alwaar u nog zo'n acht à negen jaar zou blijven wonen tot u het land diende te verlaten. In juni 2007 ging u aan de slag als hersteller voor airco's op PRT Ghazni, een legerbasis van Amerikaanse en Poolse troepen. U zou er blijven werken tot de basis gesloten werd in juni 2014. Op 7 of 8 sunbula 1394 (29 of 30 augustus 2015) ging u met uw familie naar een ceremonie in Alaudani. Toen u daar aankwam, vertelde men dat de eerste auto op weg naar de ceremonie werd gestopt door verschillende talibs die allen naar u informeerden. U zou één nacht in Alaudani blijven en keerde daarna terug naar Ghazni. Tien à twaalf dagen later kwam de taliban echter naar uw woning. U belde daarop de politie die u verzekerden regelmatig te patrouilleren. Een week later, rond middernacht, kwam de taliban echter opnieuw langs. U begon te schieten met uw geweer. Uw vrouw belde de politie, waarop zij samen met enkele ouderen naar uw huis snelden. U zou de taliban nadien niet meer zien, maar besloot evenwel het land te verlaten. U verliet Afghanistan op 30 sunbula 1394 (21 september 2015) en reisde via Pakistan verder langs Iran, Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Slovenië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland naar België waar u op 13 november 2015 een asielaanvraag indiende. U had in het verleden reeds een eerste keer asiel aangevraagd via de Amerikaanse ambassade, maar kreeg nooit eerder antwoord. Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten neer: uw paspoort, uw taskara (inclusief vertaling), uw originele huwelijksboekje, vijf certificaten betreffende uw werk, drie aanbevelingsbrieven, een persoonlijke nota, twee originele betaalbewijzen ('Pay Slip'), vijf foto's van u op de basis en de enveloppe waarmee uw documenten werden verzonden. U legde ook een kopie neer van uw badge en van uw curriculum vitae.

Op 8 augustus 2017 nam het CGVS echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon immers geen geloof worden gehecht aan uw recente herkomst uit de provincie Ghazni en evenmin wist u aannemelijk te maken tot aan uw vertrek uit Afghanistan werkzaam te zijn geweest op een legerbasis. U tekende beroep aan tegen deze beslissing en legde in het kader van deze beroepsprocedure ten aanzien van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) nog volgende stukken neer: foto's van PRT Ghazni, een overzicht van uw werkervaring 2008-2014, een aanbevelingsbrief Fluor in Ghazni dd. 7 juni 2014, een certificate of appreciation afgeleverd door dhr. Wallace namens Fluor, een bewijs van tewerkstelling APS 2010-2014 dd. 20 juni 2014, een certificate of employment 2010-2014 van APS dd. 20 juni 2014, correspondentie met Omar Monroe in de week van 4 september 2017, correspondentie met Masoud Mohsene in de week van 4 september 2017, bewijs van tewerkstelling APS dd. 30 april 2013, emailcorrespondentie met Rasim Shabani, foto's van uw echtgenote in Ghazni, een EASO Rapport dd. 2012 & 2016, een aantal algemene nieuwsberichten, algemene richtlijnen UNHCR, een afdruk van uw vriendenlijst op Facebook, bijkomende documenten Omar Monroe, identiteitskaart VN 2003-2005, certificate of employment FLUOR, certificate of appreciation LOGCAPIV. Op 18 april 2019 bevestigde de RvV echter bovenstaande beslissing.

Zonder België te hebben verlaten diende u op 24 mei 2019 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U verwees nog steeds naar uw verklaringen zoals u die voorheen had uiteengezet en voegde daar aan toe dat de taliban recent ook uw woning in brand zouden hebben gestoken. U merkte verder op in het verleden op aanraden van de smokkelaar doelbewust vaag te zijn gebleven op vragen over uw herkomstregio. Ter staving van uw volgend verzoek legde u zeven foto's neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3

of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

In dit verband dient vooreerst benadrukt te worden dat uw eerste verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat er geen geloof gehecht kon worden aan uw beweerde recente herkomst uit de provincie Ghazni. Evenmin, en daarbij aansluitend, wist u aannemelijk te maken ginds op een legerbasis te hebben gewerkt tot aan uw beweerde vertrek. Daar u niet de waarheid vertelde over uw werkelijke verblijfplaats(en) voor uw vertrek naar België, verkeerde de commissaris-generaal in het ongewisse met betrekking tot de plaats waar en omstandigheden waarin u daadwerkelijk voor uw aankomst in België leefde, evenals met betrekking tot de werkelijke redenen die u ertoe hebben aangezet om deze plaats te verlaten. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw relaas en verzoek raakt, te verzwijgen maakte u bijgevolg door eigen toedoen het onderzoek onmogelijk naar het bestaan van een eventuele gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. Deze beslissing en beoordeling werd door de RvV bevestigd. U diende geen cassatieberoep in. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorig verzoek en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. **Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.**

Met betrekking tot de **verklaringen** die u aflegt en waarvan kan worden vastgesteld dat deze betrekking hebben op gebeurtenissen die volledig voortvloeien uit het asielrelaas dat u in het kader van uw vorig verzoek hebt uiteengezet, namelijk uw problemen met de taliban, moet worden beklemtoond dat uw vorig verzoek door het CGVS evenzeer werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidig verzoek louter bijkomende verklaringen aanhaalt die volledig in het verlengde liggen van iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid. Uw bewering dat de taliban nog steeds naar u op zoek zouden zijn en uw woning in brand zouden hebben gestoken, voegt aldus niets toe aan uw dossier. Immers werd in het verleden op omstandige wijze uiteengezet waarom geen enkel geloof kon worden gehecht aan uw relaas. Dat u hier nu toch op verder wenst te borduren is dan ook niet ernstig. U toonde op geen enkele manier aan waar het CGVS in haar eerdere beoordeling een fout zou hebben gemaakt, noch wist u uw eigen geloofwaardigheid ook nog maar enigszins te herstellen. Dat uw woning zou zijn afgebrand blijkt bovendien niets meer dan een blote bewering die u niet hard weet te maken.

Met betrekking tot de door u neergelegde **foto's** waarmee u uw herkomst uit Ghazni (en activiteiten) tracht te staven, dient te worden opgemerkt dat deze evenmin vermogen deze appreciatie om te buigen. Immers hebben documenten slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien kan aan dergelijke privéfoto's geen enkele bewijswaarde worden toegekend, daar deze door mogelijke inscenering geen garantie bieden van wat wordt afgebeeld. Het CGVS heeft dan ook geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden dergelijke foto's werden genomen.

Ook de **verschuiving** waarmee u uw gebrekkige kennis over uw herkomstregio tracht te vergoelijken; al zou u op aanraden van de smokkelaar zo weinig mogelijk uitgebreide antwoorden zou hebben gegeven, overtuigt niet. Vooreerst is dit immers niets meer dan een blote bewering die u niet hard kunt maken. Dat u bovendien doelbewust weinig uitgebreide antwoorden zou hebben gegeven, ofschoon u meermaals op uw medewerkingsplicht werd gewezen, is niet ernstig en ondermijnt uw geloofwaardigheid enkel verder.

Volledigheidshalve voegt het CGVS nog toe dat wat betreft uw medische problemen u zich hiervoor dient te richten tot de geijkte procedure 9ter.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van “de motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van e wet 29 juli 1991 houdende de uitdrukkelijke motivering van bestuursakten, Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder de redelijkheidsplicht”.

2.2. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

2.3. De Raad, die beschikt over een hervormingsbevoegdheid, moet een arrest vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende verzoek om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.4. Verzoeker wijst erop dat hij in het kader van zijn asielprocedure reeds erg veel documenten heeft neergelegd om zijn aanvraag om internationale bescherming te staven. Verzoeker verwijst desbetreffend naar de documenten die hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming heeft neergelegd. Verzoeker stelt vervolgens in het kader van huidig verzoek om internationale bescherming bijkomende foto's te hebben neergelegd.

Bij nazicht van het administratief dossier stelt de Raad vast dat deze foto's niet in het administratief dossier aanwezig zijn. Er wordt wel melding gemaakt van zeven foto's in de inventaris van de

documentenmap in het administratief dossier. In het mapje zit slechts een document waarin vermeld wordt dat de originele stukken werden teruggegeven.

Aangezien deze foto's de nieuwe elementen zijn die door verzoeker werden aangereikt in het licht van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet ontbreekt het de Raad derhalve aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1°, van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en de bestreden beslissing dient overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de vreemdelingenwet te worden vernietigd.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 18 oktober 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend twintig door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF